

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์

A Study of Public Attitudes Towards Violence Against Children and Women in Buriram Municipality

จารุมาศ แสงสว่าง¹ ทองสา บุตรงาม^{2*} และเขมิกา อารมณ³

สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์¹²³

ผู้เขียนประสานงาน (Corresponding Author) : Thongsab.bn@bru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 1.14$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามอายุ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านสาเหตุความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ ความรุนแรง เด็กและสตรี

Abstract

The objective of this research was to study the level of opinions on the attitudes towards violence against children and women among people in Buriram Municipality. And compare the level of opinions on attitudes towards violence against children and women by demographic characteristics. The total number of the sample group was 400 people selected by stratified sampling. The research tool was a questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and test the difference of mean using t-test statistic and one-way analysis of variance. The results showed that the level of opinion on attitudes towards violence against children and women of people in Buriram Municipality overall is at a high level ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 1.14$). And when compare the level of opinions on attitudes, the level of opinion on the

attitude towards violence against children and women on domestic violence by age, the level of opinion on the attitudes towards violence against children and women in the cause of violence classified by educational level and the level of opinion on the attitudes towards violence against children and women in domestic violence was classified according to ever witnessing the use of violence difference was statistically significant at a level of 0.05

Keywords: Attitude, Severity, Children and Women

บทนำ

การใช้ความรุนแรง เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และคนทั่วไปมักนึกถึงเหตุการณ์การทำร้ายร่างกายหรือการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งความจริงแล้วปัญหาความรุนแรงไม่ได้มีเฉพาะการทำร้ายร่างกายเท่านั้น แต่ยังมีอีกหลายรูปแบบ ได้แก่ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย เช่น การทุบตีทำร้ายร่างกาย การใช้อาวุธ เป็นต้น ความรุนแรงทางด้านจิตใจ เช่น การใช้คำพูด กิริยา หรือการกระทำที่เป็นการดูถูกดูหมิ่น การกลั่นแกล้ง การข่มขู่ การไม่ให้แสดงความคิดเห็น การหึงหวง การเอาใจเปรียบ การดักตวงผลประโยชน์ การถูกทอดทิ้ง การไม่ได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดู เป็นต้น และความรุนแรงทางเพศ เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การพุดจาสื่อลามกอนาจาร การแอบดู การจับต้องของสงวน รวมไปถึงการกักขังหน่วงเหนี่ยววิสัยสภาพ การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ในปัจจุบันสังคมไทยพบเจอกับเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงในเด็กและสตรีเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเป็นการใช้วาจาที่ไม่เหมาะสมระหว่างบุคคลในครอบครัว และส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของครอบครัว และต่อสุขภาพกายและจิตของบุคคลในครอบครัวอีกด้วย และจากการสำรวจความรุนแรงในครอบครัวไทย ปี 2560 ของผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และสำรวจจากครอบครัวทั่วไป พบว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอันดับหนึ่งคือ ความรุนแรงทางจิตใจ คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ ความรุนแรงทางร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 9.9 และความรุนแรงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ โดยความรุนแรงทางจิตใจที่เป็นปัญหอันดับหนึ่งนั้นมีสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากคำพูดหรือเรียกว่า การทำร้ายทางจิตใจด้วยวาจา การดูถูก ขู่ บังคับ พุดจาตำหนิ ทำให้ครอบครัวรู้สึกแค้นหรืออับอาย (ไพฑูริย์, 2561)

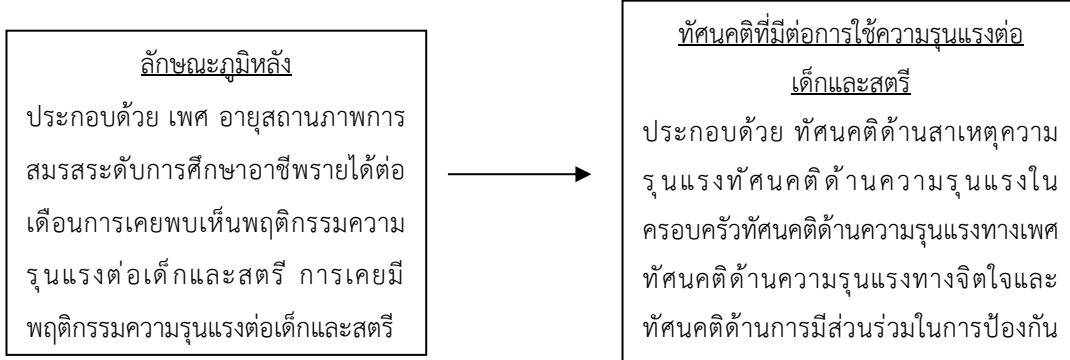
สุภาวดี (2558) ได้สำรวจสถานการณ์เสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว ในตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลความเสี่ยงความรุนแรงในครอบครัวในตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร พบว่า มีเพียงอายุที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ภัทรวดี แก้วเทศ (2558) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา เนื้อหาความรุนแรงบนสื่อออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ผลต่อการเรียนรู้ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สภาพครอบครัว ความถี่ในการเข้าใช้สื่อออนไลน์ และระยะเวลาเฉลี่ยในการเข้าใช้สื่อออนไลน์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สุขพิชฌมณี กันแดง และพิชญ์ อภิสมภารโยธิน (2561) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายของสตรีในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับลักษณะการได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายของสตรีในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์เชิงอำนาจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะการได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกาย การสนับสนุนทางสังคมและ

ความสามารถในการจัดการความรุนแรงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับลักษณะการได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการทบทวนวรรณกรรม บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง โดยมีกรอบแนวคิดของงานวิจัยเป็นดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทำวิจัยเชิงสำรวจผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ประชากรคือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วยชุมชน 18 ชุมชน ประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 12,506 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนบางส่วนมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วยชุมชน 18 ชุมชน คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณของ TARO Yamane(Yamane, 1967) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned}n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\ &= \frac{12,506}{1 + 12,506(0.05)^2} \\ &= 387.60 \\ &\approx 388\end{aligned}$$

จากการคำนวณขนาดตัวอย่างเท่ากับ 388 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเป็นจำนวนทั้งสิ้น 400 คน และเพื่อให้ข้อมูลที่ใ้ในงานวิจัยครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) กำหนดให้ชั้นภูมิแทนชุมชน โดยคำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วนของประชากร (Allocation proportional to size) ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่1: จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชุมชน

ชุมชน	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)	ชุมชน	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
ปะปาคำ	595	18	ตลาด บ.ข.ส	607	27
สะพานยาว	261	10	ต้นสัก	909	28
หลังสถานี	329	11	หน้าสถานี	810	25
โคกกลาง	359	12	ตลาดสด	1,319	41
วัดอีสาน	702	22	ราชภัฏ	423	13
หลักเมือง	687	21	เทศบาล	637	20
หนองปรือ	1,026	32	บุลำดวนใต้	771	24
ชุมเห็ด	1,224	38	บุลำดวนเหนือ	846	26
หลังศาล	693	22	ฝั่งละลม	308	10
รวม			รวม		
			12,506 400		

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังได้แก่เพศอายุสถานภาพการสมรสระดับการศึกษาอาชีพรายได้ต่อเดือนการเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การเคยมีพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบปลายปิด (Open ended question) สอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีได้แก่ทัศนคติด้านสาเหตุความรุนแรงทัศนคติด้านความรุนแรงในครอบครัวทัศนคติด้านความรุนแรงทางเพศทัศนคติด้านความรุนแรงทางจิตใจและทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงโดยมีการกำหนดค่าน้ำหนักการประเมินเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert's Scale (ชานินทร์,2551) ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพ ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยพิจารณาค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จะถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (ลัดดาวาลย์ และ อัจฉรา, 2547) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ โดยเมื่อวิเคราะห์หาค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวม พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.985 ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับดีมาก หมายความว่า แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1) สถิติพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะภูมิหลัง โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สถิติอ้างอิง เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) กรณีทดสอบความแตกต่างของของค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย

ลักษณะภูมิหลัง

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53 มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.3 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.7 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 28 มีรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท โดยส่วนใหญ่เคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้ายต่อเด็กและสตรี คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือการใช้วาจาที่รุนแรง/หยาดคาย คิดเป็นร้อยละ 53.5 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงทางจิตใจ คิดเป็นร้อยละ 21.8 และมีจำนวนครั้งที่ใช้ความรุนแรงโดยประมาณ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.32

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 1.14$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านจะเห็นว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความรุนแรงทางเพศ ($\bar{X} = 3.62, S.D. = 0.98$) รองลงมาคือ ด้านสาเหตุความรุนแรง ($\bar{X} = 3.54, S.D. = 1.14$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความรุนแรงในครอบครัว ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 1.20$) ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

ทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ด้านสาเหตุความรุนแรง	3.54	1.14	มาก
ด้านความรุนแรงในครอบครัว	3.39	1.20	ปานกลาง
ด้านความรุนแรงทางเพศ	3.62	0.98	มาก
ด้านความรุนแรงทางจิตใจ	3.51	1.17	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ปัญหาความรุนแรง	3.46	1.20	ปานกลาง
รวม	3.50	1.14	มาก

เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีแต่ละด้านจำแนกตามลักษณะภูมิหลังส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน มีเพียงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามอายุ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านสาเหตุความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา และค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้าย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง

ลักษณะภูมิหลัง	ทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี				ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ปัญหาความรุนแรง
	ด้านสาเหตุความรุนแรง	ด้านความรุนแรงในครอบครัว	ด้านความรุนแรงทางเพศ	ด้านความรุนแรงทางจิตใจ	
เพศ	0.928	0.940	1.356	0.499	0.730
อายุ	0.229	2.874*	1.332	1.050	0.092
สถานภาพสมรส	0.072	0.199	0.221	1.793	1.021
ระดับการศึกษา	2.510*	0.940	0.524	1.417	0.220
อาชีพ	1.528	1.084	0.917	0.986	1.142
รายได้ต่อเดือน	0.196	0.539	0.989	0.906	1.635
การเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้าย	0.108	2.328*	0.264	0.117	0.227
การเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้วาจาที่รุนแรง/หยาบคาย	0.468	0.298	0.504	0.066	0.161
การเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการล้อเลียนปมด้อย	1.139	1.542	0.839	0.046	0.024
การเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญหรือกดดัน	0.373	0.697	0.655	0.294	0.712
การเคยมีพฤติกรรมความรุนแรงต่อเด็กและสตรี	0.926	0.888	0.882	0.849	1.033

หมายเหตุ 1. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 2. ตัวเลขในตารางแสดงค่าสถิติทดสอบ t และ F

การอภิปรายผล

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปที่มีต่อการใช้ความรุนแรงในเด็กและสตรี เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นจำแนกตามลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 1.14$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านโดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านความรุนแรงทางเพศ ด้านสาเหตุความรุนแรง ด้านความรุนแรงทางจิตใจด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ปัญหาความรุนแรง และด้านความรุนแรงในครอบครัว ตามลำดับ และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีแต่ละด้านจำแนกตามลักษณะภูมิหลังส่วนใหญ่พบว่าระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน มีเพียงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามอายุ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านสาเหตุความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา และค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้าย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการสำรวจ “ความรุนแรงในครอบครัวไทย ปี 2560” จากศูนย์จัดการความรู้ความรุนแรงในครอบครัว คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี โดยความร่วมมือจาก สสส. พบว่าความรุนแรงอันดับหนึ่ง คือ ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางร่างกาย และความรุนแรงทางเพศ ตามลำดับ ทั้งนี้ความรุนแรงทางจิตใจที่เป็นปัญหาอันดับหนึ่งนั้น มีสาเหตุมาจาก “คำพูด” หรือที่เรียกว่า “การทำร้ายทางจิตใจด้วยวาจา” ทำให้ครอบครัวรู้สึกแค้นหรืออับอาย (ไพฑูริย์, 2561) และมีความสอดคล้องกับการสำรวจสถานการณ์เสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว ในตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลต่อสถานการณ์เสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว พบว่ามีเพียงอายุที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (สุภาวดี, 2558)

บทสรุป

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีจำแนกตามลักษณะภูมิหลัง พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามอายุ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านสาเหตุความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา และค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีด้านความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการเคยพบเห็นพฤติกรรมความรุนแรงด้านการใช้กำลังปะทุร้าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่มอบทุนสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้จนส่งผลให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ไพฑูรย์ ณรงค์ชัย. (2561). การกระทำ ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีและครอบครัว. เข้าถึงเมื่อ (12 ตุลาคม 2562). เข้าถึงได้จาก (https://www.chiangmaihealth.go.th/cmpho_web/document/180510152595451492.pdf)
- ภัทรวดี แก้วเทศ. (2558). ความคิดเห็นต่อความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา เนื้อหาความรุนแรงบนสื่อออนไลน์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวัฒนธรรม วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สุภาพรรมณี กันแต่ง และพิษณุ อภิสมมาตรโยธิน. (2561). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายของสตรีในจังหวัดพิษณุโลก. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 7. หน้า 67-90.
- สุภาวดี น้อยมณี. (2558). การสำรวจสถานการณ์เสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว ในตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่. สารนิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Yamane, Taro. (1967). Statistics: An Introductory Analysis. 2nd ed. New York : Harper and Row.
- Best, J. W. (1981). Research in education. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall.